

[Wilhelm.]

teten også anden behandling, inden den energipolitiske redegørelse med alle bilagene lå der. Og man insisterede på, at det skulle køre på den måde, til trods for at det jo var klart, at man ikke på den måde kunne sikre nogen debat om de problemer, der knyttede sig til a-kraften.

Det afviste man så kritikken af ved at påberåbe sig, at anlægsloven var en ren procedurelov, og specielt tilhængerpartierne kørte jo fuldstændig konsekvent på at betragte anlægsloven som en ren procedurelov, som noget, der overhovedet ikke gav anledning til at diskutere problemerne i forbindelse med disse ting, men alene til at diskutere, hvilke fremgangsmåder, hvilke beslutningsprocesser osv. der skulle tages hensyn til, hvis man engang skulle træffe beslutning om disse ting.

Så blev ikrafttrædelsesloven fremsat, straks efter at den energipolitiske redegørelse var blevet kendt og bilagene til den var blevet kendt. Under hele den foregående procedure havde man henvist til, at nu skulle vi jo ikke være så utålmodige, for den store debat om problemerne ville man tage i forbindelse med ikrafttrædelsesloven. Og så kom førstebehandlingen af ikrafttrædelsesloven som bekendt en sen aften, og det karakteristiske var, at tilhængerpartierne klarede hele den førstebehandling, jeg tror for alles vedkommende, på under 1 minut. Der var ingen, der gik ind i de problemer, der ligger.

Det længste, vi altså er kommet med det, er i og for sig, at man har fået den energipolitiske redegørelse med de tilhørende bilag, hvoraf nogle også behandler visse af de problemer, vi her skulle drøfte, men stadig væk sådan, at en diskussion om det, der er lagt frem, og de konklusioner, der drages i den energipolitiske redegørelse, har der i realiteten ikke været lejlighed til.

Vi har derfor fundet det rigtigt at tage denne forespørgselsdebat i dag. Den generer jo i øvrigt ingen andre ting, der foregår, da man ikke er klar med noget alligevel på dette tidspunkt, så der er jo i hvert fald det meste af formiddagen til en start på en rimeligt grundig debat om disse problemer, hvis man ikke igen vil afstå fra det. Det er ikke vores hensigt at lægge op til beslutninger, det er en hensigt om at starte en debat

om de problemer, der knytter sig til det. Jeg synes, det kan være rimeligt ind i denne debat at få en lidt nærmere diskussion om regeringens udskydelse. Hvad var motiverne? Hvad er det, der er sket? Vi har hørt sådan lidt forskellige udlægninger fra de forskellige ministre og de lidt forskellige holdninger inden for regeringen og regeringspartiet i denne sag. Bl. a. har det været fremme, at der jo var usikkerhed om oplagring af affaldet, at man var blevet klar over, at denne usikkerhed var større, end man måske havde troet tidligere; men heller ikke det er blevet konkretiseret. Jeg synes, det kunne være nyttigt, om man også i debatten kan trække nogle af disse ting ind. Hvad er det, der er sket siden juni med hensyn til oplagringsproblemerne? Går det på selve oplagringsproblemerne, eller går det på regeringens erkendelse af vanskelighederne ved oplagringsproblemerne, og hvad er det mere konkret, hvor står man nu i den sag? Også for at se, om der i realiteten er en risiko for, at man nu-nej kan komme med en ikrafttrædelseslov igen i den nye samling og mene, at nu er den hellige grav vel forvaret og de her ting har været ordentligt debatteret og redegørelsen og bilagene ligger der, så nu er der ikke grund til at tage længere tid til det.

Jeg vil håbe, at handelsministeren, energiministeren, også inddrager den nærmere begrundelse for regeringens udskydelse, ikke så meget den taktisk-politiske, den kender vi alle sammen, men også den mere saglige, der måtte være bag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Baggrunden for hr. Wilhelms forespørgsel, således som han også har redegjort for det i dag, var debatten her i tinget den 21. maj om min energipolitiske redegørelse, Dansk energipolitik 1976, og især, som også fremhævet her i dag, førstebehandlingen af forslag til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark. Hr. Wilhelm gav her udtryk for, at vilkårene for debatten om det principielle spørgsmål om kernekraftanvendelse havde været meget ringe, og at der med udsigt til anden og tredje behandling af lovforslaget i september ikke var rimelig mulighed for en forsvarlig stillingtagen til problemerne.

I mellemtiden er der som bekendt sket